

WSTĘP

Niniejsza publikacja zatytułowana „Efektywność zarządzania zasobami organizacyjnymi” prezentuje zbiór artykułów naukowych egzemplifikujących wykorzystywanie zasobów, które pozostają do dyspozycji różnego rodzaju organizacji, na różnych rynkach. Rozmaitość zagadnień poruszanych w oddawanym do rąk czytelnika tomie, a związanych z tematem przewodnim wydawnictwa uzmysławia, jak problematyka zasobów organizacyjnych oraz otoczenia wewnętrznego i zewnętrznego, stanowi szeroką i głęboką płaszczyznę badawczą i opisową.

Z punktu widzenia menedżera, priorytetowe znaczenie odgrywa na ogół efektywne gospodarowanie tymi zasobami, które pozostają w dyspozycji, a które zawsze są mniej lub bardziej ograniczone. Z drugiej strony, o efektywności zarządczej decyduje w dużym zakresie optymalne wykorzystywanie posiadanych zasobów, stanowiąc na ogół o sile organizacji, jej przewadze konkurencyjnej, przetrwaniu, czy rozwoju.

Literatura przedmiotu najczęściej dokonuje wyróżnienia zasobów: rzeczowych (środki trwałe i obrotowe, tzn. między innymi: grunty, budynki, pomieszczenia biurowe i produkcyjne, surowce, półprodukty oraz wszelkiego rodzaju sprzęt), finansowych (środki finansowe, takie jak gotówka w kasie i na rachunkach bankowych, zaciągnięte kredyty, papiery wartościowe), ludzkich (umiejętności, wiedza, zdolności oraz predyspozycje wszystkich osób biorących udział w procesie pracy), informacyjnych (wszelkiego rodzaju dane potrzebne do skutecznego podejmowania decyzji, tzn. wszelkiego rodzaju dane liczbowe i jakościowe, analizy, sprawozdania, prognozy, statystyki i inne opracowania, regulaminy, instrukcje, procedury, polityki, stosowane systemy zarządcze itp.). Istnieją także inne klasyfikacje zasobów organizacyjnych, wyróżniające dodatkowo, m.in. zasoby: rynkowe, relacyjne, know-how, intelektualne i inne.

W literaturze dominuje także pogląd, że sprawne funkcjonowanie organizacji wymaga posiadania oraz wykorzystywania przez nią odpowiednich zasobów, które w trakcie procesów wewnątrz organizacyjnych swoiście przekształcane są w dobra lub usługi z przeznaczeniem dla szeroko rozumianego klienta.

Istotą zarządzania, w tym również w kontekście efektywności wykorzystania istniejących w organizacji zasobów, jest osiąganie zaplanowanych celów poprzez maksymalnie roztropne wykorzystanie tego, czym się w danym cza-

się dysponuje. Rozumiejąc organizację, zgodnie z definicją R. W. Griffina, jako grupę ludzi współpracujących ze sobą w sposób uporządkowany i skoordynowany w celu osiągnięcia pewnego zastawu celów, oczywistym jest sięganie zarządzających do zasobów organizacyjnych w sposób przemyślany, celowy, zharmonizowany. W praktyce zarządzania, korelacja pomiędzy dodatnimi efektami np. ekonomicznymi, a wysoką umiejętnością wykorzystania zasobów organizacyjnych jest zazwyczaj pozytywna. Prawidłowość owa uzmysławia jednocześnie, że zarządzanie poszczególnymi zasobami nie jest zadaniem łatwym, tym bardziej równoczesne zarządzanie wszystkimi istniejącymi zasobami w niepewnym i wysoce ryzykowanym otoczeniu.

Warto również zwrócić uwagę na fakt, że słowo „zasób” jest jednym z podstawowych pojęć, jakimi operuje ekonomia, w której to nauce do najważniejszych problemów zalicza się istnienie sprzeczności pomiędzy nieograniczonymi potrzebami ludzkimi w zakresie dóbr i usług, a ograniczonymi zasobami niezbędnymi do ich wytworzenia.

Dr inż. Piotr Lenik